

REALIZACIJA DEJAVNOSTI NA PREDMETNI STOPNJI OŠ PREŽIHOVEGA VORANCA NA RAVNAH NA KOROŠKEM V ŠOLSLEM LETU 2019/2020

 <p>Osnovna šola Prežihovega Voranca Ravne na Koroškem TO NI SREČA, TO JE ZNANJE ...</p>	<p>Gozdarska pot 11 2390 Ravne na Koroškem Republika Slovenija T: 02 620 52 70 F: 02 620 52 87 E: o-pvravne.mb@guest.arnes.si S: www.os-prezih.si</p>	 <p>20 LET 1993-2013 ZDRAVA ŠOLA</p>
---	---	---

Zbrala in uredila: Vanja Benko, mentorica ŠNO

MAJ 2020

KDAJ?	KAJ?	KDO?
	<p>Vsi moji dragi, učenci, sodelavci, spoštovani starši, Ravenčani, Korošci in Slovenci!</p> <p>Koronavirus je naše življenje postavil na glavo. Pouk na daljavo. Z možem ne moreva objeti najdražje vnukinje. Srečanja le na daljavo. Smo kot zaporniki. Kje je naše svobodno gibanje? Kje so naši sončni (in brezskrbni) dnevi?</p> <p>Na pohodu je gospa Kriza na vseh področjih. Prihaja socialna asocialnost. Premagajmo nevidnega in nevidenega sovražnika.</p> <p>Pozdravljam vas v upanju, da se kmalu vidimo v živo in si stisnemo roko. Do takrat pa objemček na daljavo.</p> <p style="text-align: right;"><i>Vanja Benko, vaša učiteljica</i></p> <p style="text-align: center;">Dragi prijatelji in bralci!</p> <p>Odkar se ne morem svobodno gibati, se počutim utesnjeno in sem jezen. Ne smem se družiti s prijatelji, ne morem trenirati nogometa.</p>	

Doma sem večkrat brez idej, kaj bi počel. Upam, da bomo lahko čim prej spet živeli normalno življenje.

Alen Nađfaluši, 9. b

Marija Kričej, 7. a

Počutim se zelo osamljeno in grozno, kot bi bila v zaporu. Praktično imam vse možne slabe občutke. Ni mi prijetno biti v takšni situaciji, saj ne vem več, kaj početi. Ko posije sonce in so na vidiku dobre vesti, me to napolni z energijo. Imaš/imate mogoče ti/vi kakšen predlog? Želim si, da se vsa ta mora čim prej konča in da se spet vidimo. Rada te/vas imam.

Polona Horvat, 9. b

Počutim se dobro, včasih mi je malce težko, saj ne morem obiskati svojih prijateljev in starih staršev, ampak se za vse najde rešitev. Večinoma se pogovarjamo virtualno preko interneta. Vedno najdem neko zaposlitev: z družino gledamo filme, pečemo slaščice, igram se z bratom, pospravljam svojo sobo, da je vse na svojem mestu, poslušam glasbo, večino časa pa se učim in delam za šolo. Všeč mi je to, da lahko več časa preživim z najbližjimi. Upam, da bo čimprej vse tako, kot je bilo, da življenje steče po starih tirnicah.

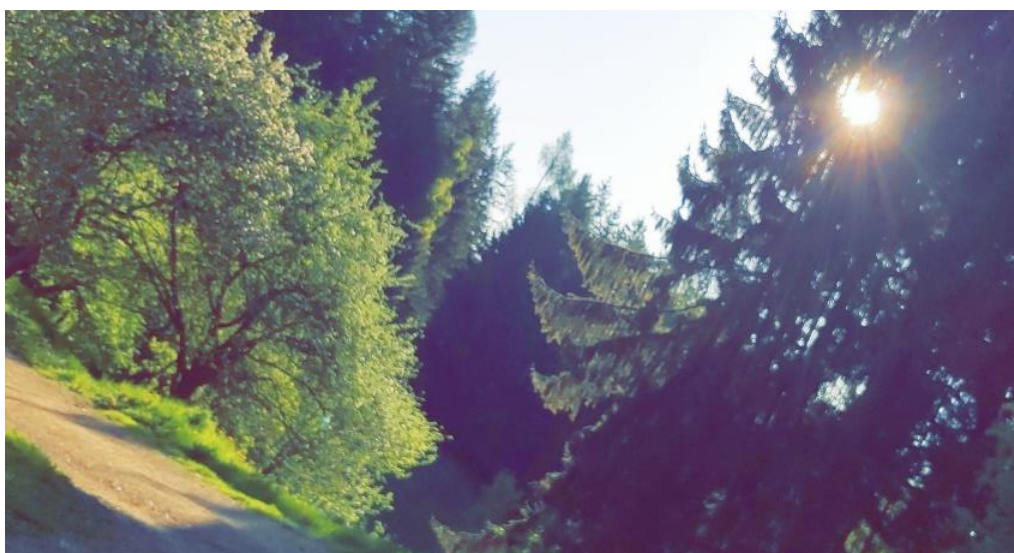
Nika Budimir, 9. b

Pravzaprav se kar dobro počutim in šolskih dni v resnici ne pogrešam. Večino časa preživim za računalnikom, saj moram redno opravljati svoje obveznosti. Mogoče mi je dolgčas po prijateljih in starih starših, a se slišimo in vidimo po telefonu. Izkoristim pa lepe dni za družinske sprehode v naravo, kjer si zbistrim misli.

Sara Budimir, 9. b

Počutim se kot ptica v kletki. Težko mi je gledati skozi okno, kako lepo sije sonce, jaz pa ne morem vedno ven. Zdi se mi, kot da izgubljam stik z zunanjim svetom. Upam, da se kmalu spet srečamo ter skupaj poveselimo na valeti. Je to preveč?

Maruša Sedovnik, 9. b

Marija Kričej, 7. a

Dragi ata!

Minilo je že veliikooo dni, odkar smo se nazadnje videli. Dneve in noči preživljam doma v bloku, natančneje v svoji sobi, kjer mi že počasi preseda. Saj gremo z mamo na sprehod v naravo, da si zbistrimo glavo in naberemo moči za naprej. Pogrešam tebe, prijatelje in šolo. Upam, da se kmalu spet vidimo.

Jaka Godec, 9. b

V tej karanteni se mi zdi vse zelo bedno. Pogrešam treninge in prijatelje.

Luka Džambas, 9. b

Podgora, 16. 4. 2020

Dragi prijatelj!

Dolgočasim se že, ko sem tako dolgo brez družbe. Sem kot mladika, v katero se zažira gosenica, ko se ne more braniti. Upam, da se čim prej vidiva, da mi gosenica ne poje vseh listov. Doma sem, a se počutim kot zapornik, saj ne smem kam. Prej ko se bo ta požrešni virus umiril, prej bom lahko ozelenel.

Miha Ažnoh, 9. b

Zelo sem izmučen zaradi te karantene, saj se ne smemo družiti s prijatelji. Srečo imam, da živim na podeželju in sem lahko zunaj. Komaj čakam, da se spet vidimo.

Žiga Pogorevc, 9. b

Spet sem se zbudila v jutru, ko vem, da se ne bom mogla družiti s svojimi prijateljicami, da ne morem v šolo. Po tem času v karanteni bi pa zelo rada šla v šolo. Kako pogrešam staro življenje, da se konča to ujetništvo in gremo naprej po normalnih poteh življenja.

Neja Kert, 9. b

Moj dan se začne ob 9.00, sledi zajtrk, nato obveznosti za šolo, ki jih je kar veliko. Po kosilu si odpočijem možgane. Brez gledanja televizije in računalnika ne gre. Popoldan prehitro mine. Zvečer rešim še kaj nalog, ki so mi ostale od zjutraj. Prhanje in zasluženo spanje. Taki so moji dnevi v karanteni, kot da sem v zaporu.

Tian Hercog, 9. b

Amela Čeliković, 8. b

Živeli smo svobodno in brezskrbno. Lahko smo se srečevali, družili. Naenkrat pa se je kot strela z jasnega od nekod pojavil virus. Ne vem, kaj se je zgodilo. Bolj ko razmišljam, manj mi je jasno. Mešani občutki me prevzemajo ob misli, da smo zaprti med stenami v svojem domu in poteka pouk na daljavo. Rada bi šla po poti naprej, srečno zaključila osnovno šolanje in zakorakala v srednjo šolo, kjer bom navezala nova poznanstva in dobila nove prijatelje. Maske na naših obrazih, razkuževanje, varnostna razdalja ... Mogoče bomo začeli bolj ceniti to, kar imamo: družino, naravo, spoštovanje drug drugega ali pa bo korona poglobila sovraštvo, ki vlada po svetu. Počakajmo, čas bo pokazal svoje.

Neja Kert, 9. b

Odkar smo v karanteni (ne smemo zapuščati doma ali se družiti), zelo mi je dolgčas. Počutim se osamljenega in odtrganega od sveta. Dela za šolo je veliko, še posebej zdaj, ko pridobivamo ocene. Zato res komaj čakam, da se vrnemo v šolske klopi in imamo spet normalen pouk.

Vaš Aljaž Bobek, 9. b

Amela Čeliković, 8. b

27. 4.

DAN UPORA PROTI OKUPATORJU

*Špela Preglav, sedmošolka, s knjigo v roki doma na pašniku
pod svojim najljubšim drevesom*

- Pomlad se je začela, narava se prebuja ...
- Ptički se ženijo ...
- Rože cvetijo in lepo dišijo, travniki v različne lepe barve obarvajo se.
- V vrtovih sadimo in sejemo ...
- Pomladi se temperature dvignejo.
- Lahko se že sproščamo na soncu.
- Občasno na srečo dežuje, da spere cvetni prah, dež pa zalije tudi naš vrt ter prispeva k rasti naših dobrot.

Patricija Kričej Repas, 7. a

Kaj devetošolcem pomenita **MATERNI JEZIK IN DOMOVINA?**

Razmišljam o našem maternem jeziku slovenščini. Slovenski narod je skozi stoletja doživel pritisk drugih narodov, da bi opustili slovenščino. Naši predniki se niso dali in so kljub pritiskom ohranili svoj jezik. Dandanes veliko mladih raje govori angleško, a se mi zdi prav, da ne bi smeli zavreči tega, za kar so se naši predniki borili in umirali.

Nika Pandev, 9. b

Prvo slovensko knjigo nam je dal Primož Trubar. Za njim so pesniki in pisatelji ter jezikoslovci ohranjali slovenski jezik. Maternega jezika se naučimo od staršev, ga poglobljamo v šoli, učimo se tudi tuje jezike, a spoštovati moramo v prvi vrsti svoj jezik.

Nika Budimir, 9. b

Vedno bolj opažam, da smo Slovenci premalo ponosni na svojo državo in narod, da je bila ta zavednost včasih bolj prisotna. Biti moramo ponosni in srečni, da smo Slovenci, ne pa se tega sramovati. Pomembno je tudi, da se ohranijo vsa naša narečja. Ne zdi se mi prav, da se Slovenci trudimo sporazumevati s tujci v njihovem jeziku. Naj se oni potrudijo in naučijo našega jezika. Poglejmo okoli sebe in se začnimo zavedati, kako srečni smo, da lahko živimo v tako prelepi domovini.

Matic Savelli Valente, 9. a

Kamor koli potujem, komaj čakam, da se vrnem v domovino, ki jo imam rada, jo cenim in spoštujem. Morda ni najbolj popolna, vendar jo imam rada takšno, kot je. To je moja država, moja edina in neustrašna domovina Bosna in Hercegovina, kjer sem bila vesela in sem odraščala srečno. Tam sem se počutila svobodno kot ptica pod nebom. Mama in oče sta me naučila ljubiti domovino, jo nositi v srcu in ceniti svoj jezik.

Aida Kauković, 9. b

Slovenija je majhna in lepa država. Ima prelepe gore, morja, veliko različnih živali, rastline in prelepe ravnine. Imamo svoj knjižni in narečni jezik. Moram priznati, da sama bolj uporabljam narečje, ampak v šoli se trudim in govorim knjižno slovensko. Skupaj nam lahko uspe vse, kar si zadamo.

Neža Cesar, 9. b

Domovina, jezik in slovenska kultura so se zelo spremenili v zadnjih desetletjih. Slovenski jezik se je ohranil, pri mladih pa vidim, da slovenskega jezika ne spoštujejo tako, kot so ga včasih. Preveč leze v ospredje angleščina.

Maruša Poredoš, 9. b

Včasih sem si želel, da bi živel v veliki državi, v velikem mestu, kjer bi bilo dosti zabave. Nikoli nisem razmišljal o tem, kje sem doma in kje je moj dom. Danes se zavedam, da je velik dar, da imamo svoj jezik in svojo državo. Velik dar je, da imamo bogato kulturo. Radi moramo imeti svojo Koroško, svoj kraj, svoj materni jezik, svoj narod, svojo družino. Kamor koli bom odšel, bo v mojem srcu domovina Slovenija in Koroška.

Jaka Godec, 9. b

Domovina mi pomeni dom, srečo in prijateljstvo. Srečni smo, ker je naša domovina mirna, varna in lepa. Slovenci smo ponosni na svojo domovino. Pomembno je, da ohranjamo slovensko narodno identiteto s tem, da smo ponosni na svojo kulturo in korenine, da širimo slovenski jezik in način življenja za bodoče generacije.

Nejc Belaj, 9. a

Bila sem prisotna pri uri, ko je učiteljica Vanja Benko imela slovenščino s priseljenci. Videla sem, kako se trudijo in sprašujejo, posebej Tarik in Aleksandar. Vem, da tem učencem ni lahko, saj se morajo učiti nov jezik, spoznavajo novo kulturo in se prilagajajo na novo okolje. Njihov dom je zdaj daleč.

Ana Trbovšek, 9. b

Moja rodna domovina ... Te besede zvenijo tako domače in prijetno. Ob teh besedah pomislim na naš skromen, topel in ljubeč dom. Moja domovina, to so gore, jezera, morje ... ter mnogo več. Moja ljuba Slovenija, vem, da se bodo vsi potrudili, da te bodo popeljali iz krize. Samo tako boš spet lahko kazala svoje lepote in s tem še naprej privabljala ljudi, ki bodo prihajali k nam. Samo tako boš spet prava in prijazna. Samo tako boš spet ti. Moja domovina, Slovenija, rada te imam.

Maruša Sedovnik, 9. b

Rodila sem se v Sloveniji, in to je moja domovina. Govorim slovenski jezik. Zelo rada živim tukaj na Ravnah na Koroškem. Sem ponosna, ker se je tu rodil tudi Prežihov Voranc.

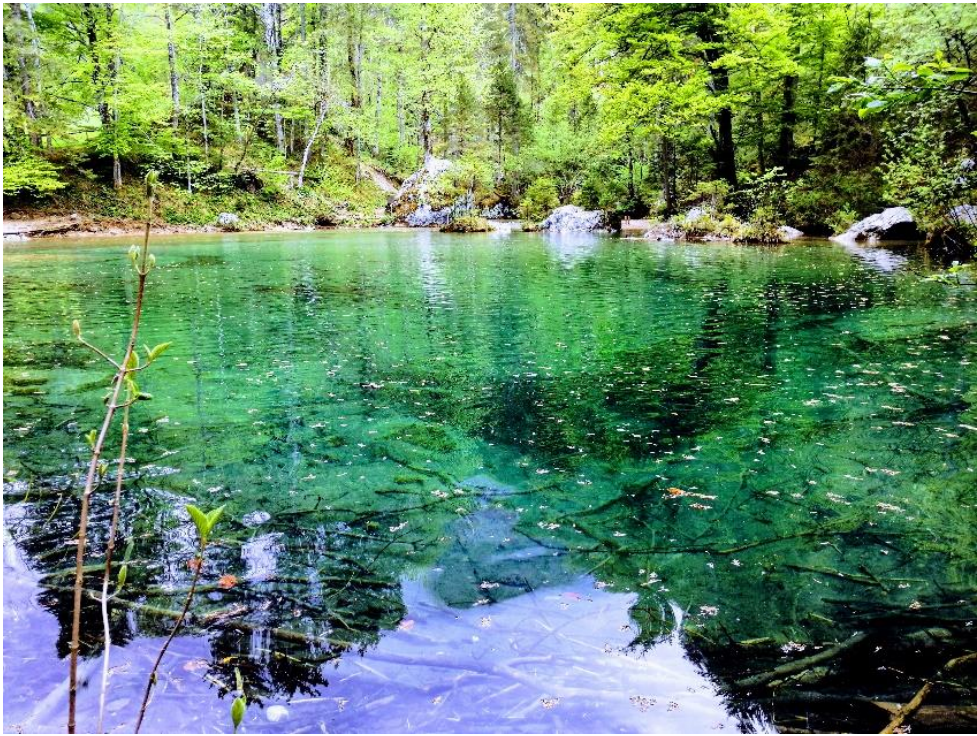
Neja Kert, 9. b

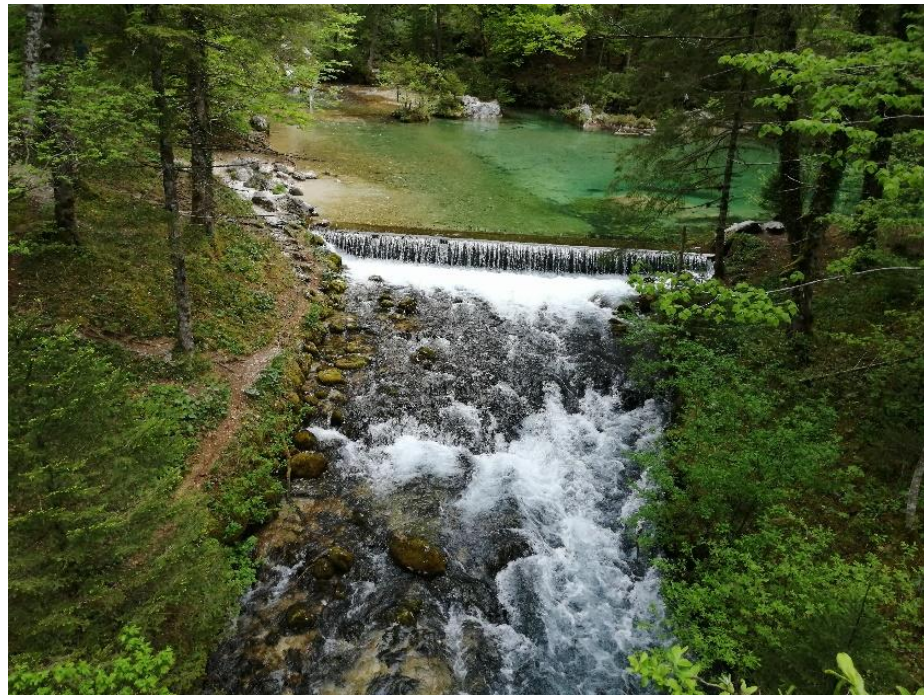
28., 29.
in 30. 4.

PRVOMAJSKE POČITNICE

Delite z mano nekaj čudovitih utrinkov izpod kamniških planin,
ki so mi polepšali počitniški dan.

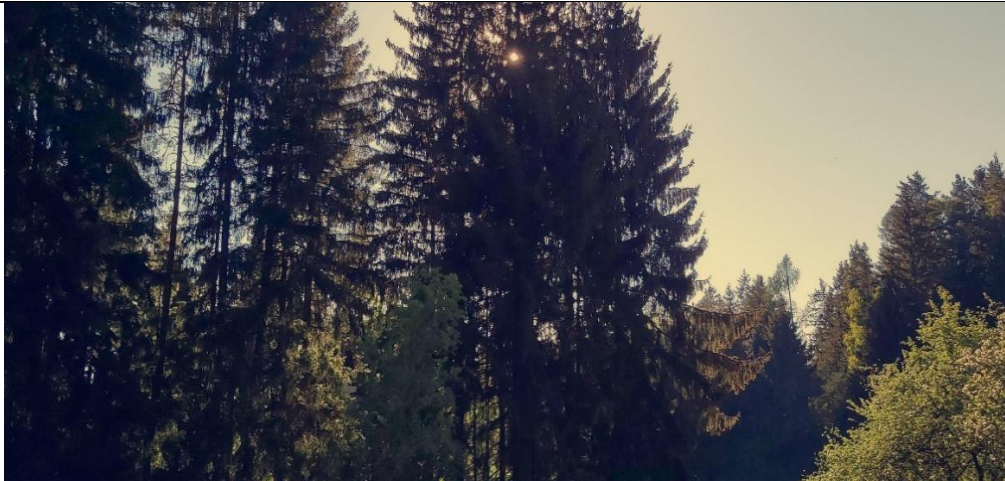
Neža Ferk, 7. b

1. maj

PRAZNIK DELA

4. 5.

**ŠE VEDNO DELO/UČENJE NA DALJAVO
UČIMO SE ZA DRUGAČNO ŽIVLJENJE**

Marija Kričej, 7. a

7. 5.

NARAVOSLOVNI DAN: VARUJMO NAŠE OKOLJE

7.-9. r.

V prvem delu je bila tema **VODA ZA ŽIVLJENJE**. Ogledali smo si dokumentarni film **ŽEJNI SVET** in video posnetek na portalu z naslovom **POMANJKANJE ČISTE VODE** v okviru izobraževalnih oddaj.

Na spletnem portalu <https://www.youtube.com/watch?v=sqIEZcsDrd8> smo si ogledali kratko predstavitev o pomanjkanju vode v izvedbi Ane Marie Mitić.

V drugem delu je bila tema **LOČEVANJE in PONOVNA UPORABA ODPADKOV**. Iz odpadne embalaže smo izdelali uporaben izdelek.

Žejni svet

Naučil sem se, da moram z vodo varčevati tako, da se stuširam hitreje, ko si umivam zobe, zaprem pipo, saj veliko ljudi po svetu nima dovolj vode in zaradi tega umirajo. Film se mi je zdel poučen, zanimiv, saj sem spoznal, da smo lahko veseli, ker imamo dovolj vode. Marsikje po svetu so pa vojne za vodo in ljudje vsako minuto umirajo zaradi pomanjkanja vode in bolezni zaradi onesnaženosti vode.

Pripravila: Karolina Kumprej Pečečnik, učiteljica

VRSTA ODPADKA	MESTO ODLAGANJA
STEKLNI KOZAREC	KOŠ ZA STEKLO
PRAZNA PLOČEVINKA	V KOŠ ZA MEŠANE ODPADKE
ZVEZEK	KOŠ ZA PAPIR
KROMPIRJEVI OLUPKI	V KOŠ Z BIO ODPADKI
RAČUNALNIK	PELJEM GA NA ODPAD IN GA PRAVILNO ODLOŽIM
NOGAVICE	V KOŠ ZA MEŠANE ODPADKE
PASJI IZTREBEK	V POSEBNE KOŠE, KI SO NAREJENI ZA PASJE IZTREBEK
PRAZNA PLASTENKA	V KOŠ ZA MEŠANE ODPADKE

Kako lahko varčujem s pitno vodo?

Stuširam se hitreje.

Ne kupujem vode v plastenkah.

Ko si umivam zobe, zaprem pipo.

Za zalivanje vrtov in zelenic uporabljam deževnico.

Med pomivanjem posode zaprem pipo.

Nejc Pori, 8. b

Žiga Šapek, 8. b

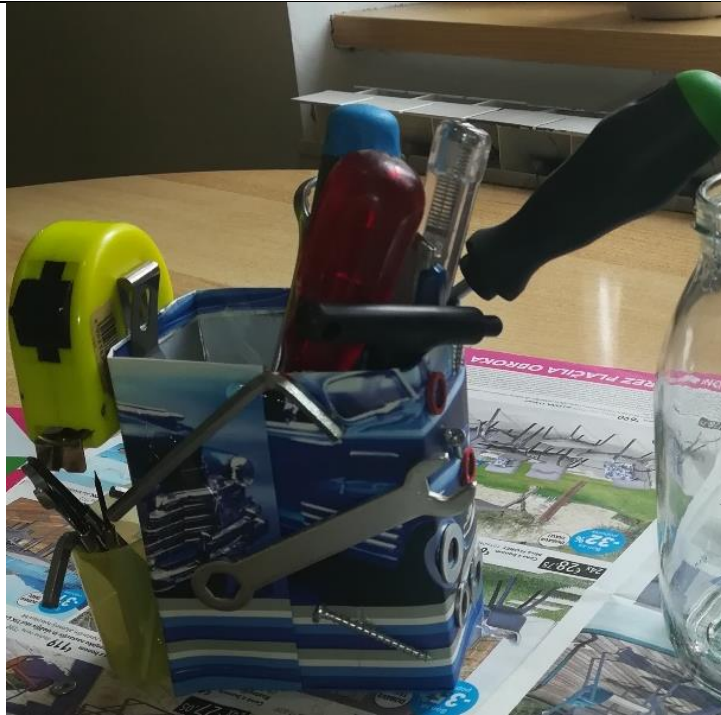
Anej Gorenjak, 8. b

Ana Kričej, 8. b

Zara Kumer, 8. b

Nejc Pori, 8. b

Klemen Podgoršek, 8. b

Matej Petek (novo bivališče za želvo), 8. b

8. 5.

KULTURNI DAN
(angleški musical MAMMA MIA)

9. r.

Angleški muzikal MAMMA MIA mi je bil všeč, posebej glas pevk, ki je bil tak kot v originalnem spotu. Škoda, da konec marca nismo mogli v živo doživeti glasbenega spektakla, kar si res želim.

Žiga Pogorevc, 9. b

Muzikal je po mojem mnenju najboljša možna mešanica glasbe in gledališča. To je najboljši način za ljudi, da se navdušijo nad gledališčem. Ni samo glasba, ki navadno ne vsebuje preprosto razumljive zgodbe, niti ni klasična gledališka predstava brez sproščujočih elementov glasbe, ampak je perfektno razmerje med tema dvema. Čeprav muzikali večinoma ne ponujajo zakladnice literarnega in filozofskega materiala, so super oblika sprostitev in zabave.

Če pa govorimo o Mamma Miji, pa je to zagotovo eden najbolj ikoničnih muzikalov med vrhunskimi muzikali. Zgodba je zelo primerna stilu muzikala, zavita v poroke in raziskovanje lastne

preteklosti. Glasba, ki ga spremlja, pa je tudi zelo prepoznavna in še dodatno izrazi čustva, prikazana z igranjem. Osebno sem užival v ogledu. Res velika škoda je, da si nismo mogli v živo ogledati Figarove svatbe.

Tine Rožen, 9. a

Zaradi koronavirusa smo imeli devetošolci letos kulturni dan angleškega muzikala na daljavo. Po mojem se je dobro izšel. Meni je bil vseč večji nabor izbire muzikalov, če pa bi šli na predstavo v Maribor, ne bi mogli izbirati. Meni osebno je bil film boljši od predstave, a mogoče zato, ker imam rad udobje svojega kavča. Sam nimam rad muzikalov, a Mamma Mia je eden od redkih, ki so mi vseč in sem si ga z veseljem ogledal in mu prisluhnil.

Miha Ažnoh, 9. b

Domišljija naših sedmošolcev nima meja, kako se **SODOBNI Martin KR PAN** spopada z novim **BRDAVSOM - KORONAVIRUSOM**.

Prosil sem ga, če nam lahko pomaga rešiti ljudi pred tem zahrbtnim in nevidnim virusom. Hudomušno se je nasmejaj, zamahnil z roko in poklical svojo kobilico. Pod sedlom je imel miniaturnen mošnjiček. V njem so se zasvetila zlata solna zrna. Močno jih je stisnil in iz njih so pritekale tri zdravilne kapljice. Pihnil je vanje in nad nami je zažarel oblak, ki je v trenutku poškrpil Koroško in celotno ozemlje Slovenije. Nadležni virus je bil premagan. V spomin na premagane težave so vaščani nad vasjo poleg stare vaške lipe zasadili novo, da bodo kasnejši rodovi pod njimi še naprej prirejali veselice v spomin na Krpanovo čudežno sol.

Urh Britovšek, 7. a

Dnevi so minevali, Martina pa ni bilo na spregled. Mislim, da je želel odkriti zdravilo, a se mu ni posrečilo. Kdo ve? Postajal sem zaskrbljen, zato sem šel v njegovo hišo in našel pismo. V njem je pisalo:

»Dragi Marko! Edina možnost, da se rešimo virusa, je, da se spremenim v tableto. Prosim, če me lahko daš v usta prvemu, ki je zbolel. Hvala!«

Ko sem to prebral, sem bil zelo žalosten, ker Martina Krpana ni bilo več, ampak hkrati vesel, ker je odkril zdravilo, kar sem si srčno želel.

Marko Matjašec, 7. a

»Pa si le prišel,« je rekel Martin. »Sedi, Adrian in poslušaj. Napotke, ki ti jih bom povedal zdaj, jutri zjutraj ob zori razpošlji. Najprej na NIJZ in Zavod za zdravstveno

zavarovanje Slovenije, potem predsedniku države, na Zavod za šolstvo, vsem staršem in delavcem.«

'V Triglavskem narodnem parku raste roža crepis terglouesis. Cvet je sestavljen iz mnogo majhnih jezičastih cvetkov rumene barve. Vsak nosi eno zdravilno sporočilo. V roži se pretaka tudi grenak mleček, ki bo človeštvo ozdravil koronavirusa, ampak le v primeru, če se bomo poleg redne higijene rok, zdrave prehrane in dovolj gibanja na svežem zraku držali tudi napotkov, da je zdravje največje darilo, zadovoljstvo, poštenost in sočutnost pa največje bogastvo.'

Vzel sem Krpanovo navodilo in se hitro odpravil nazaj proti domu. V glavi sem že koval načrt, kako bom dobljeno čim hitreje odposlal na prave naslove ...

Adrian Jandrič, 7. a

Ko je slišal, kaj vse je koronavirus prizadejal svetu, se je odločil, da tudi sam naredi nekaj glede tega. Šel je v studio 24 ur ter predlagal novinarjem, da pripravijo oddajo, s katero bi prepričali ljudi, da ostanejo v hišah ter preprečijo širitev virusa. Že čez dva dni so začeli predvajati oddajo na Pop TV. Ljudje so radi gledali, kako Martin Krpan govori o koronavirusu, zato je oddaja pritegnila vedno več gledalcev. Ker pa je na koncu vsake oddaje povedal, da bo sam stražil na ulici ter poskrbel za tiste, ki kršijo karanteno, si nihče ni več upal na ulice, saj so se vsi zelo bali Martina Krpana ter njegove nadnaravne moči.

Benjamin Kolenc Fajt, 7. a

Takrat Krpan reče: »Če pa je tako, se bova virusa lotila na drugačen način.« Odšla sva do njegovih prijateljev v deželo zdravil. Ko sva prispela tja, so naju oblekli v čudna oblačila, v katera so bili oblečeni tudi sami. Prispela sva do sobe, kjer živijo lekadol, linex, aspirin in druga zdravila, ampak nobeno ni bilo pravo. Nato prispeva do oglasne deske, kjer izveva, da če hočeva zdravilo za KORONAVIRUS, se morava spopasti z gospodom Virusom. Zdravila je začel mešati kar Krpan sam, jaz pa sem mu pomagal, kar mi je naročil. Delala sva dneve in noči. Kar naenkrat pa Krpan poskoči od veselja in vzklikne: »Našla sva zdravilo, samo preizkusiti ga še morava!«

Jaroš Kališnik, 7. a

Martin Krpan je bil moder človek in se je domislil pasti, ki jo bo nastavil virusu. Ko ugotovi, da ni padel v njegovo past, ga virus začne preganjati. Teče čez hribe in doline, na koncu se skrije pod velikansko skalo. Tam začne razmišljati, kako bo premagal ta močni virus. Virus ga je našel, Martin pa je teklen naprej in naprej. Pretekel je že skoraj celo Slovenijo in se ni mogel domisliti, kaj bi naredil. Virus ga je še naprej preganjal in ga hotel okužiti, ampak Martin se ni vdal in vztrajal je pri begu. Nato smo nastavili vabo in počakali, kdaj se bo virus ujel. Ko je bil virus dovolj blizu mreže, smo jo zaprli in ga ujeli v past. Virus se

je hotel osvoboditi, a se ni mogel, ker smo vrvi zvezali tesno skupaj in ker smo vsi nosili maske ter rokavice. Nato je Martin Krpan poškrupil koronavirus z razkužilom in virus se je začel krčiti, oslabevali in na koncu je izginil.

Jernej Isak, 7. a

Odšla sva na najvišjo točko Navrškega vrha. Tam je bil travnik in na njem so rasle lepe, dišeče, modre rože, prve znanilke pomladi. Nabrala sva jih pet polnih platnenih vreč in jih nato natovorila na konja. Ko sva prišla nazaj na Čečovje, sem ga povabil v svoj dom. Tam je Martin Krpan iz rožic naredil čarobni napoj. Pogledal me je in mi rekel, da je to čudežno zdravilo, ki bo ozdravilo vse bolne.

Jošt Petrič, 7. a

Martin je dvignil roke nad glavo in z neznanimi besedami zakričal nekaj v nebo kot nekakšen čarovnik. Takrat se je nad Guštanj spustil velik črn oblak – to je bil virus. Vsi, ki so se medtem iz radovednosti zbrali okoli naju, so z menoj vred v strahu gledali ta oblak. Martinova kobila je skočila, na široko odprla usta in pogoltnila oblak, ki se je približal. Obarvala se je na rdečo, zeleno, modro. Ko smo že mislili, da jo bo razneslo, je Krpan iz torbe potegnil steklenico in kobili ukazal: »Izpljuni!« Kobila je izpljunila oblak v steklenico, ki jo je Krpan kot blisk močno zaprl. Tako je bil virus za vedno ujet in nam nikoli več ni mogel škodovati.

Špela Preglav, 7. a

Ustvaril je zdravilo v obliki gumijastih medvedkov s sadnim okusom, ki je pomagalo obolelim. Ampak to še ni bilo vse, razvil je tudi smrtonosno cepivo za uničenje virusa, ki je krožilo okoli nas. Vedel sem, da je Martin v nevarnosti, bilo me je zelo strah, da ga virus ne bi ubil. Izsledil sem lokacijo njegovega telefona in ugotovil, kje se giblje. Z očetom sva se odpravila na Naravske ledine. Virus Korona je bil v koči, Martin ga je našel in se spopadel z njim. Virus je začel napadati Martinova pljuča in ga hotel zadušiti. Martin je iz žepa vzela protistrup in ga uporabil, močno je zapičil injekcijo v srce Korone. Začutil je olajšanje v svojih pljučih, saj je virus začel izgublјati moč. Martin je videl, kako se Korona zmanjšuje in izginja. Bil je vesel, ker ga je premagal. Vsem obolelim, ki so pojedli bonbone, se je zdravstveno stanje v hipu izboljšalo. Martin je v zahvalo dobil zgradbo, v kateri je uredil laboratorij z najnovejšo opremo za raziskovanje virusov.

Igor Spasojević, 7. b

Delovni dan mojega očeta v Metalu

Oče začne z delom ob 5.20, če ima jutranjo izmeno. Najprej se elektronsko evidentira, potem se preobleče in na delovnem mestu je najkasneje do 5.40. V skupini je osem sodelavcev. Imajo zasebno sobo, kjer se lahko vmes malo spočijejo, malicajo ali popijejo kavo. Zaradi koronavirusa delajo včasih do dvanajst ur, ker so imeli izpad delavcev. Delajo kot prej, le da sedaj nosijo maske in nimajo organizirane malice, ker kuhinja ne dela. Ko z delom po osmih urah zaključijo, lahko gredo domov prej kot običajno, da nimajo stika z naslednjo izmeno.

Mamin delovni dan v času koronavirusa

Mama je zaposlena v privatnem čistilnem servisu Magic. Njen delovni čas je razpotegnjen čez cel dan. Z delom začne ob šestih zjutraj. Za vsak blok ali stolpnico posebej vodijo evidenco čiščenja, ko pa razkužujejo (2-krat dnevno, zjutraj in pozno popoldne, tudi ob vikendih in praznikih), se morajo sedaj še posebej podpisati. Mamina norma je tudi do trideset stolpnic, blokov. Čez dan se pride vmes domov spočit za dve do tri ure in potem gre spet razkuževati (stikala, ograje, kljuke, dvigala ...), poleg tega tudi pometajo in čistijo stopnišča.

Moj dan v času koronavirusa

Glede na to, da oba starša delata sedaj več kot običajno, moram jaz v času njune odsotnosti čuvati mlajšo petletno sestrico. Veliko dela imam za šolo, zato dostikrat v tem času dela na daljavo zaostajam s snovjo in moram potem vse nadoknaditi. Trenutno sem bolj obremenjena kot takrat, ko hodimo vsak dan v šolo, saj vidim, da sta ata in mama utrujena. Zato pomagam tudi pri gospodinjskih opravilih.

Amela Čeliković, 8. b

1, 2, 3! korona k nam prihiti
in življenje vsem ljudem spremeni.
Vsi doma čepimo,
delamo in se učimo.
Janja pred računalnikom cele dneve čepi,
govoriti z menoj nepomembno se ji zdi.
Meni pa računalnik všeč ni,
raje bi videl, da mi učiteljica govori.
V spletni učilnici je toliko snovi,
da brez mamine pomoči mi živeti ni.
Ne bi računal in bral ter v računalnik zijal,
raje bi s prijatelji pel in se igral.

Urh Britovšek, 7. a

Sonce se oblakom smeje,
veter piha v veje.
Ko reka boža kamenje,
vem, da tudi to je življenje.

Vsakdo ima nekoga,
vsakdo se rad smeji,
le moje srce zdaj ne poje,
ampak v prsih spi.

Marija Kričej, 7. a

18. 5.

**Prva triada UČENCEV IN UČITELJEV
spet V ŠOLSKIH KLOPEH**

Sedaj ko smo v karanteni, so naši delovni dnevi obrnjeni na glavo. Ali pa mogoče ne toliko, saj so vsaj moji podobni dnevom počitnic, le da moram vsak dan delati za šolo. Seveda že malo pogrešam sošolce, s katerimi se že dva meseca nismo videli. Mogoče je res boljše v šoli, ko se vsaj malo družimo in zabavamo. Kmalu se bo življenje vrnilo na stara pota, saj se bodo spet odprla šolska vrata (vsaj za nekatere).

Miha Ažnoh, 9. b

25. 5.	DEVETOŠOLCI spet v šolskih klopek (po prilagojenem urniku v manjših skupinah)	
25. 5.	<p data-bbox="341 297 1230 338" style="text-align: center;">KULTURNI DAN: Ko zorijo jagode (filmska vzgoja, 3 ure)</p> <p data-bbox="277 396 1294 1249"> Glavna junakinja je 13-letna Jagoda Kopriva, ki hodi v 8. razred. S straši živi v Ljubljani. Zaljubi se v Dragija, to tudi zaupa svoji najboljši prijateljici Ireni. Ko ga spozna, se ji uresničijo sanje. Skupaj gresta v kino, kjer jo prvič poljubi. Kot vsi najstniki se tudi ona pogosto skrega s starši, a ker se imajo radi, jeza hitro mine. Jagoda je zelo dobrosrčna oseba. To je pokazala pri Podhostnikovih otrocih, s katerimi je preživela veliko časa, saj so njihovi starši delali v tujini. Imela je tudi problematičnega sošolca Nejca, ki je živel samo mamu, očeta pa ni poznal, a je z njeno pomočjo navezal stik z njim. Ta mu je povedal, da ne more živeti z njim, ker ima novo družino. Pri slovenščini je pomagala tudi sošolki Slavici, ki je prišla s Hrvaške. Njej se dobra dela niso vedno obrestovala. Spoznala je, da jo hoče Dragi le (spolno) zlorabiti, zato gresta narazen. Kljub temu da jo je to prizadelo, je šla na zaključno proslavo. Tam je izvedela, da je Nejc v bolnišnici in da je poskušal v svojem razočaranju narediti samomor. Pozabila je Dragija in se odločila, da bo počela lepše stvari v življenju. </p> <p data-bbox="1050 1310 1294 1350" style="text-align: right;"><i>Žiga Šapek, 8. b</i></p> <p data-bbox="277 1411 1294 1892"> Prijateljici Ireni je lahko Jagoda zaupala svojo največjo skrivnost, da se je zaljubila v Dragija. Na koncu je Jagoda spoznala, da jo je hotel njen princ na belem konju samo izkoristiti. Bilo mi je všeč, da je bila Jagoda po značaju skrbna in zelo odločna. Bila je tudi prava in zvesta prijateljica. Vedno je rada pomagala drugim (sošolki Slavici, sošolcu Nejcu, sosedovim otrokom). Ni mi bilo všeč, da njena dobrota ni bila nikoli poplačana. Fant Dragi, v katerega se je zaljubila, je bil na videz prijazen. Zelo pravilno je ravnala, ko je spoznala in ugotovila, da jo je hotel samo izkoristiti. V zgodbi so lepo prikazani problemi med starši in najstniki. Vsak človek ni tako dober in pošten, kot vse kaže na zunaj. </p> <p data-bbox="1002 1899 1294 1939" style="text-align: right;"><i>Urban Butolen, 8. b</i></p>	8. r.

28. 5.	<p>Varnostne ukrepe rahljajo in napovedujejo, da gredo/gremo naslednji teden (v začetku junija) v šolo še ostali osnovnošolci.</p>	
	<p>Med karanteno smo imeli veliko časa tudi za vrtnarjenje. Na vrtovih smo posadili vrtnine in poskrbeli za svoje pridelke, v cvetlične grede ali lonce smo posadili nekaj lepih rož ter jih pridno zalivali. Poskrbeli smo tudi za živo mejo, jo lepo obrezali in poskrbeli za lepo urejeno okolico svojega doma 😊.</p> <p>🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸🌸</p> <p style="text-align: right;"><i>Patricija Kričej Repas, 7. a</i></p>	

Amela Čeliković, 8. b

Sredi marca so se vrata moje šole zaprla. Mislil sem, da bo to trajalo le kratek čas, ampak se je zavleklo več kot za dva meseca. Počutil sem se kot v zaporu. Dan za dnevom med zidovi. Nisem videl svojih prijateljev. Moram priznati, da ni bilo lahko, ampak sem to krizo preživel in nočem, da se še kadar koli ponovi.

Luka Džambas, 9. b

Vidite, uresničuje se stara realnost.

Kmalu se vidimo, a morali bomo upoštevati varnostna priporočila,
da ohranimo zdravje.

Zbrala in uredila: Vanja BENKO, mentorica ŠNO